

Trandafirii de foc

Daniel Vișan-Dimitriu

Îți doreai trandafirii din sufletul meu,
Cu petale de foc și arome de dor
Nevăzut și intens, cu iubirea trofeu
Obținut în apusuri de timp arzător.

Când ți-am dat un buchet, m-ai privit îndelung
Și-n priviri am simțit un fior de sfârșit
Al intenselor rugi pe un drum mult prea lung,
Măsurat în dorințe sub cer adormit.

L-ai luat și, la piept, în tăcere l-ai strâns,
Iar din ochi, strălucind, a căzut ca o stea
Doar o lacrimă, una - finalul de plâns
Și-nceput bucuriei din ce va urma.

Din petale de jar, s-au născut primăveri
Cum n-au fost, cum le-ai vrut, cum le vrei și le ai
Pe un drum unde-acum trandafirii de ieri
Au petale carmin și arome de Rai.